

Предмет

Жалба срещу Определение на Общия съд (пети състав) от 9 януари 2012 г. по дело Neubrandenburger Wohnungsgesellschaft/Комисия (Т-407/09), с което този съд е отхвърлил като недопустими, от една страна, искането на жалбоподателя за отмяна на решението на Комисията, за което се твърди, че се съдържа в писмото от 29 юли 2009 г., в което се посочва, че някои от сключените от жалбоподателя договори за продажба на жилища в рамките на приватизацията на обществени жилища в Нойбранденбург не попадат в обхвата на член 87, параграф 1 ЕО, и, от друга страна, искането на жалбоподателя за установяване на неправомерно бездействие на Комисията по смисъла на член 232 ЕО, доколкото тя не е взела становище по посочените договори въз основа на член 4 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член [88 ЕО] (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41) — Нарушение на член 263, четвърта алинея ДФЕС и на член 265 ДФЕС, както и на правото на ефективни правни средства на защита — Недостатъчна мотивираност на определението на Общия съд

Диспозитив

1. Липсва основание за произнасяне по жалбата.
2. Neubrandenburger Wohnungsgesellschaft mbH, Европейската комисия, Bavaria Immobilien Beteiligungsgesellschaft mbH & Co. Objekte Neubrandenburg KG и Bavaria Immobilien Trading GmbH & Co. Immobilien Leasing Objekt Neubrandenburg KG понесат съдебните разходи, направени от тях в настоящото производство по обжалване.

(¹) ОВ С 138, 12.5.2012 г.

Определение на Съда (девети състав) от 21 февруари 2013 г. (преюдициално запитване от Tribunal de première instance de Bruxelles — Белгия) — Isera & Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot, Mathieu Vrancken/Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Дело С-154/12) (¹)

(Член 99 от Процедурния правилник — Селскостопанство — Обща организация на пазарите — Захар — Регламент (ЕО) № 318/2006 — Член 16 — Регламент (ЕО) № 1234/2007 — Член 51 — Налагане на производствена такса — Валидност — Липса на правно основание — Липса на ясни и недвусмислени логотипи — Нарушение на принципа на недопускане на дискриминация — Нарушение на принципа на пропорционалност)

(2013/С 108/19)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de première instance de Bruxelles

Страни в главното производство

Ищци: Isera & Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot, Mathieu Vrancken

Ответник: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Други страни в производството: Joseph Cockx и др.

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunal de première instance de Bruxelles — Валидност на член 16 от Регламент (ЕО) № 318/2006 на Съвета относно общата организация на пазарите в сектора на захарта (ОВ L 58, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 70, стр. 77) — Тълкуване на член 37, параграф 2 ЕО и на член 253 ЕО — Налагане на такса в сектора на производството на захар и на захарно цвекло — Липса на правно основание — Липса на ясни и недвусмислени мотиви — Дискриминация по отношение на останалите производители, както и на останалите селскостопански или неселскостопански сектори — Нарушение на принципа на пропорционалност

Диспозитив

При разглеждането на преюдициалния въпрос не се установяват обстоятелства, които могат да засегнат валидността на член 16 от Регламент (ЕО) № 318/2006 на Съвета относно общата организация на пазарите в сектора на захарта и на член 51 от Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 година за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти („Общ регламент за ООП“).

(¹) ОВ С 174, 16.6.2012 г.

Определение на Съда от 17 януари 2013 г. — Verenigde Douaneagenten BV/Европейска комисия

(Дело С-173/12 Р) (¹)

(Обжалване — Член 220, параграф 2 от Митническият кодекс — Последващо събиране на вносни лита — Неявно представяне на фактите — Внос на сурова тръстикова захар)

(2013/С 108/20)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Verenigde Douaneagenten BV (представител: S. Moolenaar, advocaat)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: В. Burggraaf и L. Kerpenne)

Предмет

Жалба срещу решение на Общия съд — Жалба срещу Решение на Общия съд (седми състав) от 10 февруари 2012 г. по дело Verenigde Douaneagenten/Комисия (Т-32/11), с което Общият съд отхвърля частично жалбата за отмяна на Решение С(2010) 6754, окончателен на Комисията от 1 октомври 2010 г., установяващо, от една страна, че вносните мита основателно са били взети предвид *a posteriori*, и от друга страна, че същите в случая неоснователно са били опростени (REC 02/09)

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Verenigde Douaneagenten BV да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 184, 23.6.2012 г.

Определение на Съда (шести състав) от 21 февруари 2013 г. (преюдициално запитване от Juzgado de lo Social de Benidorm — Испания) — Concepción Maestre García/Centros Comerciales Carrefour SA

(Дело C-194/12) (¹)

(Член 99 от Процедурния правилник — Директива 2003/88/ЕО — Организация на работното време — Право на платен годишен отпуск — Определен от предприятието период за ползване на годишния отпуск, който съвпада с отпуск по болест — Право на ползване на годишния отпуск през друг период — Финансово обезщетение за неползван годишен отпуск)

(2013/С 108/21)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Social de Benidorm

Страни в главното производство

Ищец: Concepción Maestre García

Ответник: Centros Comerciales Carrefour SA

Предмет

Преюдициално запитване — Juzgado de lo Social de Benidorm — Тълкуване на член 7, параграф 1 от Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното

време (ОВ L 299, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3) — Право на платен годишен отпуск — Работник, който е в отпуск по болест през определения от предприятието период за ползване на годишния отпуск — Право на работника да ползва отпуска през друг период.

Диспозитив

1. Член 7, параграф 1 от Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска тълкуване на националната правна уредба, според което работник, който е в отпуск по болест по време на едностранно определения в графика за отпуските на предприятието, където той работи, период за ползване на годишния му отпуск, няма право след изтичане на отпуска по болест да ползва годишния си отпуск през период, различен от първоначално определения, евентуално извън съответния референтен период, по причини, свързани с производството или с организацията на предприятието.

2. Член 7 от Директива 2003/88 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска тълкуване на национална правна уредба, според което по време на действие на трудовия договор може да се предостави финансово обезщетение за периода на неползван поради временна неработоспособност годишен отпуск.

(¹) ОВ С 227, 28.7.2012 г.

Жалба, подадена на 7 юни 2012 г. от Petrus Kerstens срещу определението на Общия съд (състав по жалбите), постановено на 23 март 2012 г. по дело T-498/09 P-DEP, Petrus Kerstens/Европейска комисия

(Дело C-304/12 P)

(2013/С 108/22)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Petrus Kerstens (представител: адв. С. Mourato)

Друга страна в производството: Европейска комисия

С определение от 7 февруари 2013 г. Съдът (седми състав) отхвърля жалбата и осъжда г-н Kerstens да понесе направените от него съдебни разноски.